

त्रह्वण्यादीनां वेदिमानोपयोगिनां पात्राणामासादनम् शालाद्वार्यस्य पश्चादुत्तरतो वा · ततो वाग्यमः पवित्रहेदनादि तेषां प्रोक्षणम्^{१)} प्रोक्षणीनां पवित्रयोश्च यत्नेन रक्षणम् ततो वेदिमानम् परिसमूहनम् उत्करकरणम् पृथ्याकरणम् ततः स्फ्यादानादि । अनियतात्प्रदेशात्स्तम्बयजुर्हरणे प्राप्तः आह ·

उपरवदेशात्स्तम्बयजुर्हरति ॥ १२ ॥ यत्रोपरवा भविष्यति तस्मादेशात्स्तंरति शाखान्तरात् · उपरवदेशं चाचार्यः स्वयमेव कथयिष्यति दक्षिंरवानिति (३. २५) · स्फ्यादानमप्युपरवदेशः एव कर्तव्यम् तदर्थत्वात् देशान्तरस्यानुपदेशाच्च । अधुना चात्वालस्य स्थानमाह ·

उत्तराऽसात्पश्चादध्वं पदे चात्वालम् ॥ १३ ॥ वेदेर्य उत्तरोऽंसः ततः पश्चात् अध्वं दे प्रक्रमत्रयपरिमिते प्रदेशे चांलं भवति · अत्र प्रक्रमद्वयपरिमाणं पदम्^{२)} ।

यथोक्तं वा ॥ १५ ॥ अथवा यथा प्रागुक्तम् पूर्वोऽह्वयेति (५. ३. २०) तत्र वा चात्वालं परिलिखेत् · यत्रैव स्वयं खेदिति श्रुतेः (३. ५. १. २६) । चात्वालशब्देन पुरोषार्थः खातोऽभिधीयते · परिशिष्टे त्वेवमुक्तमस्ति चात्वालादुत्करं कुर्यादपरेण रथान्तरम् उत्करादुत्तरं कुर्याद्वधस्य रथान्तरम् अवध्यात्पूर्वतः कुर्याहामित्रस्य रथान्तरमिति · अत्र स्फ्यशम्यादानाद्युत्तरवेदिहानान्तमिह कर्तव्यम् · हाने विशेष आपस्तम्बेनोक्तः उडुम्बरशाखाभिः प्लक्षशाखाभिर्वा प्रहन्ना वसतीति · तथा चात्वालाद्वादशसु प्रक्रमेषु प्रत्यगुत्कर इति च । एतावत्पूर्वाह्वः एव कर्तव्यम् · ततोऽपराह्वे व्रतं प्रदाय प्रवर्गीपसदौ वाग्वन्धादि पूर्ववत् ॥ अथ सुत्यायाः प्राग्दिनकृत्यमाह ·

प्रातरुपसदौ समस्य ॥ १६ ॥ प्रातरित्यौपवसथ्येऽह्नि वेदिमानदिनाद्वितीयेऽह्नि उपस्य अग्निं प्रणयतीति वक्ष्यमाणेन (२०) सम्बन्धः · समासश्च पौर्वाह्निक्यापराह्निक्योर्द्वयोरप्युपसदोः पूर्वाह्वः एव करणम् । तत्र विशेषमाह ·

पौर्वाह्निक्या प्रचर्यार्धव्रतं प्रयहति ॥ १७ ॥ पौर्वाह्निकीमुपसदं कृत्वा यजमानार्थंति न्यायस्य समानत्वात्पत्न्यै च । मानवे उत्तमायामुपसदि पौर्वाह्निकीं कृत्वा शाखामहेति अर्धव्रते प्रदाय सद्यः कुर्यादापराह्निकीमिति · व्रतस्यार्धं समवि-

१) प्रो° deest A. २) sic! See ६८७, ७. ८ ६८८, ३. — trīn vikramān ३. ५. १. २६.